

РЕШЕНИЕ №37

гр.Перник, 06 април 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на осми март две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М., ***като разгледа докладваното от съдията административно дело № 40/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр. с чл.118 от КСО.

Делото е образувано по жалба на **Б.П.Б.,***** против решение №*****/04.04.2011 г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник, с което е отхвърлена жалба по административен ред срещу разпореждане № *****/05.11.2010 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване.

С атакуваното решение е определена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е определена начална дата за изплащането ѝ от 27.09.2010 г.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като с него е неправилно е определена първоначалната дата за отпускане на пенсията. Жалбоподателят претедира, пенсията за инвалидност поради общо заболяване да му бъде отпусната от датата на която е влязло в сила решението на ТЕЛК-Перник за определяне степента на нетрудоспособност.

Иска решението да бъде отменено, като началният момент за отпускане на пенсия бъде определен считано от 29.07.2009 г.

Ответникът по жалбата – ТП на НОИ, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли съда да потвърди обжалваното решение като правилно и законосъобразно. Счита, че при издаването на административния акт са съобразени разпоредбите на чл.74, ал.1; чл.75, ал.4 и чл.94, ал.1 от КСО. Правилно е определен и началният момент от който е отпусната пенсията за инвалидност поради общо заболяване.

Административен съд – Перник, след като се запозна с материалите представени по делото, становищата на страните и извърши проверка на оспорвания административен акт по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена е в законоустановения срок от лице което има правен интерес да обжалва. Обжалва се акт, който подлежи на съдебен контрол – решение на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

С експертно решение №1472/14.07.2010 г. органите на медицинската експертиза дават оценка на работоспособността на жалбоподателя. Същата е определена на 52%, с начална дата 29.07.2009 г. и срок на инвалидизиране 01.07.2013 г. Експертното решение е получено от жалбоподателя на 15.07.2010 г. и не е обжалвано. Влязло е в сила на 29.07.2010 г.

Със заявление вх.№МП-20566/27.09.2010 г. подадено от жалбоподателя до компетентните органи на ТП на НОИ е поискано отпускането на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С разпореждане №*****/05.11.2010 г. длъжностното лице по пенсионно осигуряване по реда на чл.75, ал.4 от КСО е определило пенсията в минимален размер тъй като не е доказван осигурителен стаж. Началната дата от която е отпусната пенсията е 27.09.2010 г. до 01.07.2013 г. При преценката относно началната дата на отпускане на пенсията е съобразена разпоредбата на чл.94, ал.1 от КСО - от датата на постъпване на заявлението пред административния орган.

Разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е определена пенсията за инвалидност поради общо заболяване е обжалван по реда на чл.117, ал.1 т.2 от КСО. Ръководителят на ТП на НОИ се е произнесъл с решение №*****/04.04.2011 г. и е отхвърлил жалбата на Б.Б.. Изложени са подробни мотиви относно приложимите правни норми при определяне на пенсията и датата от която същата следва да бъде изплащана.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, при спазване на изискванията за форма, административнопроизводствените правила и материалния закон.

Основен спорен въпрос между страните е началната дата от която е следвало да се отпусне пенсията. Жалбоподателят намира, че това е датата на инвалидизиране – 29.07.2009 г., а административния орган, че това е датата на която е подадено заявлението пред административния орган – 29.09.2010 г. Искането на жалбоподателя се основава на твърдението му, че се е опитал да подаде документи за отпускане на пенсията в едномесечния срок, но служители на НОИ не са приели същите. Доказателства в подкрепа на тези твърдения не се събраха и при повторното разглеждане на делото. От разпита на свидетелката Т.Й.Б.,***, се установи, че същата на 29.07.2010 г. /датата на която жалбоподателя твърди, че е подал документи/ е била дежурна в отдел “Приемна”. Не си спомня конкретния случай, но разпознава почерка си върху представения от жалбоподателя лист и посочва, че това са дадени от нея указания относно документите, които е следвало да бъдат представени за отпускане на пенсия. Показанията на свидетелката установяват, че жалбоподателят може да е посетил административния орган на дата 29.07.2010 г., така както твърди, но не тогава е подал заявление за отпускане на пенсия.

Съгласно чл. 94, ал. 2 от КСО, пенсия за инвалидност се отпуска от датата на заявлението до ТЕЛК (НЕЛК), ако необходимите документи за пенсиониране са подадени в териториалното поделение на Националния осигурителен институт в едномесечен срок от влизането в сила на експертното решение на ТЕЛК (НЕЛК). В случая този срок не е бил спазен. Б.Б.*** е получил Експертно решение № 1472 от 14.07.2010 г. на ТЕЛК Обща Втори състав при МБАЛ „Р.Ангелова” на 15.07.2010 г. 14-дневният срок за обжалване, предвиден в чл. 112, ал. 1, т. 3 от Закона за здравето /ЗЗдр./, е изтекъл на 29.07.2010 г. Експертното решение не е било обжалвано. От този момент е започнал да тече едномесечният срок по чл. 94, ал. 2 КСО, който е изтекъл на 29.08.2010 г. - присъствен ден.

В подкрепа на твърденията си, че е спазил срока по чл.94, ал.2 от КСО, жалбоподателят представя изготвена от него справка относно посещенията си в НОИ и копие на указанията които са му дадени. Тази справка освен,че не може да се цени като надлежно доказателство е била част от административната преписка и при първото разглеждане на делото, като същата не съдържа доказателства в срок до 29.08.2010 г. жалбоподателят да е подавал заявление за отпускане на пенсия.

Правото на пенсия възниква за лицата по силата на закона при настъпване на определени предпоставки. Отпускането на пенсия е поставено в зависимост от поведението на правоимащите лица, като същите имат задължение да сезират компетентните административни органи да се произнесат. Надлежно сезиращият административен орган, е длъжен да отпусне пенсията от датата на възникване на правото, но при условие, че правото е заявено в конкретно посочени законови срокове. При неспазването им, правото на пенсия възниква от момента на подаване на заявлението. В настоящият случай жалбоподателят е подал заявлението си за отпускане на пенсия поради инвалидност поради общо заболяване извън срока по чл.94, ал.2 от КСО, поради което правилно като начален момент за отпускане на пенсията е определен 27.09.2010 г./датата на която е подадено заявлението пред ТП на НОИ гр.Перник/.

При тези данни по делото съдът намира, че ръководителят на ТП на НОИ законосъобразно е потвърдил разпореждането на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е определена инвалидна пенсия поради общо заболяване, както и датата от която същата следва да се изплаща на жалбоподателя.

Оспорваното решение на ръководителя на ТП на НОИ съдържа подробни мотиви относно приложимите правни норми и анализ на същите. Те правилно са приложени към установената в конкретния случай фактическа обстановка.

Оспореното с жалбата решение е издадено от компетентен административен орган в предписаната от закона форма и спазване на процесуалните правила за издаването му. С оглед изложеното по горе се налага извода, че при издаването му правилно е приложен материалният закон и е съобразена целта на закона. В този смисъл акта се явява законосъобразен и са не са налице основанията по чл.146 от АПК за отмяната му.

Ответникът, в приложените по делото писмени бележки е претендирал да му бъдат присъдени разноски по делото - юрисконсултско възнаграждение. С оглед изхода на спора, на основание чл. 143 ал.4 от АПК, искането е основателно и в полза на ТП на НОИ гр. Перник, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв., определено на основание чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2-ро от АПК,
Административен съд – Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Б.П.Б.,***** срещу решение №*****/04.04.2011 г. на Ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник.

ОСЪЖДА **Б.П.Б.,***** с **ЕГН***** *****, да заплати на ТП на НОИ гр.Перник, сумата от 150 лв. разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: /п/

